

meg, amelyre befejezése után vissza fogunk térni. Miután a serdülőkorban és ifjúkorban (12—22 évig) levők lélektani vizsgálatairól van szó, s ennek alsó évei a középfokú iskolák alsó tagozatait is érinti, bennünket is érdekelnie kell.

*Rozsondai Zoltán* cikke a tanítóképző-intézeti tanárok nyári fizikai értekezletének megállapításaihoz fűzi gondolatait a fizikai munkáltató tanításról. Nem nagy híve ennek a tanítási formának még a tanítóképzőben sem; bár teljesen elvetni nem meri. A fizikai fogalmakat, törvényeket három csoportra osztja: 1. azok, amelyek a munkáltató tanításra egyáltalán nem alkalmasak, 2. olyanok, amelyek alkalmas anyagot nyújtanak munkáltatásra, de fogalmai és megállapításai annyira egyszerűek, hogy kár reá időt pazarolni. Hozzá kell fűznünk, hogy ilyen a mi iskolai fokunkon nem igen van. A 13—14 éves tanulónál egyszerűnek látszó volta miatt elhanyagolt részletek sokszor meglepetést okoznak később a tanárnak. Harmadik csoportba tartoznak azok a fogalmak és törvények, amelyek szerinte valóban alkalmasak a munkáltató tanításra. Ezeket föltétlenül szükséges is ily módon feldolgozni. De ezek száma szerinte igen csekély, úgy hogy a munkáltató elv nem fogadható el a fizikatanítás alapjául. Okfejtése alkalmas arra, hogy túlzásoktól visszatartson, de mérsékletében fölösleges mértékig meg. (mgv.)

A *Népoktatási Szemle* IV. füzetében *Imre Sándor* röviden megvilágítja annak a fogalomzavarnak tarthatatlanságát, amely a nevelés és tanítás, a nevelés és oktatásban kétféle, jól szétválasztható tevékenységet lát.

Nevezetesebbek még *Padányi Andornak*, a Tanfelügyelők Orsz. Egyesületének 1934. évi közgyűlésen elhangzott elnöki megnyitója (A kollektívizmus mint pedagógiai gondolat) és *Jankovits Miklós dr.* cikke az érzelmek neveléséről. Lapszemléi között figyelmet érdemel 53 hazai és külföldi nevelésügyi folyóirat cikkeinek áttekintése, amely híven mutatja a mult év pedagógiai törekvéseit. (mgv.)

Az *Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny* márciusi számában főképpen két cikk vonja magára figyelmünket. Mindkettő a mai tanítási mód méltatása — pro és kontra, — amint az a két cikk zárószavaiból kiténik.

Az egyik szerint: »A munkáltató fizikatanítás eddigi eredményeire nyugodtan tekinthetünk vissza.« »És ha a gazdasági kényszer miatt eddig aránylag kevés középiskolában honosodott meg a módszer, e kevés iskolával is nem egy nemzetet előztünk meg. A továbbfejlesztésért való törekvésbe pedig nem szabad belefáradni.«

A másik ezzel zárja gondolatsorait: »Én a munkáltató tanításban pedagógiai visszaesést látok. Vele oly ballasztot veszünk fel a jelzett tantárgyak (ezek cikkíró szerint a természetrajz, kémia, fizika) gondolatjába, hogy végül meg sem tudunk majd tőle mozdulni. A tudomány halad, a közlerdő anyag szaporodik, a jelszavunk az legyen: könnyebben, jobban, minél többet nyújtani a szellemi javakból.«

Megjegyezzük, hogy a két cikk nem vitatkozik egymással, hanem a két tanulmány, illetve a második csak elmékedő vélemény, véletlenül került együvé a szerkesztő asztalán.